

РЕШЕНИЕ

№ 41843

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9393** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Производството е образувано по искова молба от С. Г. С., ЕГН[ЕГН], постоянен адрес: гр. С., „Западен парк”, [жилищен адрес]. ап. 6, чрез процесуален представител адв. И. Д. С. - член на Софийска адвокатска колегия с личен адвокатски №[ЕГН], вписан на 22.12.2010г. против СДВР, с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетение за имуществени вреди-сумата от 400(четирисотин) лева, представляващи направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по жалба вх. рег. №УРИ433200-103470/04.10.2024г., предявена на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, до Софийски районен съд, ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяване на настоящата искова молба до окончателното ѝ изплащане, както и присъждане на разноските, направени по водене на настоящото производство.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява, представлява от адв. И. С., която моли иска да бъде уважен. Депозира списък с разноски.

Ответникът, СДВР, в представен писмен отговор, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. изразява становище за неоснователност на предявените искове, счита, че следва да бъдат отхвърлени. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава мотивирано заключение за допустимост, основателност и доказаност на претенцията, поради което намира, че искът следва да бъде уважен.

Административен съд–София–град, след като обсъди приложените към делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно между страните, че на 25.09.2024г. на ищеца са били връчени два електронни фиша издадени от СДВР по ЗДвП, както следва: електронен фиш със Серия KN№8670199 за налагане на глоба в размер на 400 (четиристотин) лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП-превишена скорост, установено с АТСС и електронен фиш със серия Г, №0062883 за налагане на глоба в размер на 250 (двеста и петдесет) лева за нарушение по чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ-липса на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, установено също с АТСС. И двата фиша се отнасяли за един и същ лек автомобил Марка „Ф.“, модел „П.“, с ДК [рег. номер на МПС] и са били съставени от СДВР за нарушения, извършени на 01.02.2024г. На 04.10.2024г. е била депозирана жалба до Софийски районен съд от С. Г. С. за оспорване на фишовете, като същата била изготвена от адв. С.. По повод жалбата е била изготвена докладна записка с УРИ №4332р-83262/23.10.2024г. от длъжностни лица от СДВР и електронните фишове серия „К“ №8670199 и серия „Г“ №0062883 са били анулирани, като административно-наказателното производство е било прекратено. В връзка с обжалването на процесните фишове е бил сключен договор за правна защита и съдействие №010921/15/01.10.2024г. с предмет: процесуално представителство пред СРС и СДВР С. по повод възражение и обжалване на електронни фишове № № 0062883 и 8670199, между ищеца и адв. С.. Като ищеца е заплатил по договора сумата от 400 лв. на адвоката, платени в брой на 01.10.2024г.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, по силата на който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Искът е предявен пред компетентен съд, предвид т. 1 на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2014 г., ОСГК и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, съгласно която делата по искове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноски в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища. Искът се явява допустим, като предявен срещу юридическото лице, от състава на което е органът, от чийто незаконосъобразен акт се претендира, че са причинени търсените в настоящото производство вреди /арг. от чл. 205 от АПК и чл. 2, ал. 2 от СДВР/.

Искът е предявен преди изтичане на предвидената давност. ЗОДОВ определя специален ред и условия за обезщетяване на лицата, твърдящи увреда на техните законни права и интереси. За неуредените в закона хипотези, включително погасителната давност, се прилагат общите разпоредби на Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Съгласно чл. 110 от ЗЗД давността за предявяване на иск по ЗОДОВ, с оглед липсата на специална разпоредба в самия закон, е 5 години. Съгласно т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила

на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове. В случая отмяната е на 23.10.2024г., а искът е предявен на 05.09.2025 година, т. е. много преди изтичане на общата 5-годишна погасителна давност.

Съгласно Тълкувателно решение №1 от 15.03.2017 година на ВАС по т. д. № 2/2016 г., ОСС, I и II колегия, при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, действие или бездействие при или по повод изпълнение на административна дейност, вреда, причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да е елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение №1 от 15.03.2017 година на ВАС по т. д. № 2/2016 г., ОСС, I и II колегия, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, съдът следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „... обоснован и справедлив ...“, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В процесния случай е безспорно доказано, че електронни фишове: Серия KN№8670199 ,Серия Г,№0062883 са анулирани от длъжностни лица от СДВР, вследствие на жалбата изготвена от адв. С.. Както и че между адвоката и ищеца е бил сключен договор №010921/15/01.10.2024г. с предмет: процесуално представителство пред СРС и СДВР С. по повод възражение и обжалване на електронни фишове № № 0062883 и 8670199 и последният е заплатил 400лв.

Относно факта на настъпване на вредата и нейния размер съдът намира, че на възстановяване подлежат само действително нанесените вреди, т.е. само изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването на фишовете. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В процесния случай от представения договор за правна защита и съдействие е видно, че уговорените размери на възнагражденията са заплатени - изцяло и в брой, като заплащането е станало преди приключване на съдебното производство. Наред с това се установява, че адв. С. действително е осъществила процесуално представителство и защита, като е изготвила и депозирала жалба до

СРС,чрез СДВР която е послужила на органа,като основание да отмени процесните фишове.Съдът приема,че претендираните вреди са доказани по размер и са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни фишове,отменени по надлежния ред.

Основателността на главния иск обуславя и тази на акцесорния относно законната лихва върху обезщетението,считано от датата на предявяване на исковата молба -05.09.2025г.

Искането на ищцовата страна за присъждане на направените по делото разноски е своевременно направено и основателно с оглед крайния изход на спора и разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, поради което следва да бъде уважено, като ответната страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на ищеца 10/ десет /лева дължима и платена държавна такса/л. 3/ и 250 /л.6а//двеста и петдесет/лева адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна защита и съдействие от №010921/15/01.10.2024г. година/л. 7/, заплатено в брой, чийто размер съдът намира,че не е прекомерен предвид разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, АССГ-34 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. Г. С.,[ЕГН],постоянен адрес: [населено място] „Западен парк”, [жилищен адрес]. ап. 6 сумата от 400/четиристотин/ лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди-заплатено адвокатско възнаграждение по сключен договор за правна защита и съдействие № 010921/15/01.10.2024г.,ведно със законната лихва върху обезщетението,считано от датата на предявяване на исковата молба-05.09.2025г.,до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. Г. С.,[ЕГН],постоянен адрес: [населено място] „Западен парк”, [жилищен адрес]. ап. 6 сумата от 260/двеста шестдесет /лева,представляваща направени от страната разноски пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба и касационен протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

